

Johannes 19, 28.29

Mij dorst!

Massaal ging bij bijna iedere Nederlander de mobiele telefoon af. Een NL-alert: Houdt afstand van 1,5 meter! Om besmetting door het coronavirus over en weer te voorkomen. In andere woorden werd die anderhalve meter omschreven als twee armlengtes. Tja, dan ben je toch predikant en denk ik: "Twee armlengtes? ...maar... dat is de afstand van het Kruis van Christus; Wier armen gestrekt zijn aan het Kruis." En dan gaan de gedachten haast als vanzelf verder.

Dan bedenk ik hoe Bach over Jezus' gestrekte armen in zijn Mattheüs Passie zingt op het moment dat de Here aan het Kruis is genageld: "Zie, Jezus heeft de hand uitgestrekt om ons vast te grijpen; Komt!" Dat wordt gezongen door de altstem; de stemhoogte die in Bachs tijd vaak werd gezien en gehoord als de Heilige Geest. (Denk aan Romeinen 8, 26 over de Geest Die onze zwakheden te hulp komt en door onze stemmen heen spreken wil met onuitsprekelijke verzuchtingen.) Het koor – de gelovigen – vraagt dan onzeker als reactie op die oproep om te komen: "Waarheen?" "In Jezus' armen." luidt dan het antwoord. Houdt die afstand. Ik hoor daarin 'Houdt de afstand tussen jou en de naaste die van de Gekruisigde Here Jezus' gestrekte armen.' Eigenlijk is dat in geestelijke zin hopelijk steeds aan de orde. Als wij iets of iemand hoger stellen dan Christus, dan maken wij daarvan, of van die persoon een afgod, een ideaal of idool. Dan plaats je iets of iemand op een voetstuk. En van een voetstuk val je op den duur onherroepelijk af. Wil je iemand nabij zijn? Het klinkt gek, maar; Plaats dan Jezus' liefde als een brug tussen jou en die persoon in. Dan zie hem of haar in het licht van Christus. Dan zie je iemand waarvoor de Here Jezus ook Zijn liefde tot het uiterste heeft gegeven. Het Kruis is van Zijn liefde het ultieme teken. Als we zo naar het NL-alert luisteren is het bijzonder te bedenken dat bijna elke Nederlander dat bericht heeft mogen ontvangen. Houdt die afstand, juist als je die ander liefhebt. Je redt er levens mee! Tot eer van God.

Aan het Kruis zei de Here Jezus: *Mij dorst!*

Het Johannes Evangelie dat zo hoog van de Here Jezus getuigt. *In den beginne was het Woord.* Daarin horen we terecht Gods Woord. Jezus getuigt met die diepzinnige woorden: *Ik ben.* Die herinneren ons aan de openbare van de Here God '*Ik ben, Die Ik ben*'. De Weg, de Waarheid en het Leven bijvoorbeeld. En nu deze zeer menselijke uitdrukking '*Mij dorst*'. In Zijn dorst klinkt de dorst van heel de (gebroken) Schepping mee. Hij Die Zelf in een mens wil worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwig leven, neemt hier onze dorst op Zich.

Hij is dorstig voor ons. Zijn armen zijn uitgestrekt, voor ons. Niet voor een bepaalde groep, maar voor ons mensen. Zoals elk mens nu kwetsbaar is en zich kwetsbaar weet, zoals elk mens dorst naar rust en vrede, zo dorst Hij. Hij draagt en verdraagt dat in Zijn liefde; opdat wij nimmermeer 'dorst' ook in de diepste geestelijke zin zullen hebben. GJK